
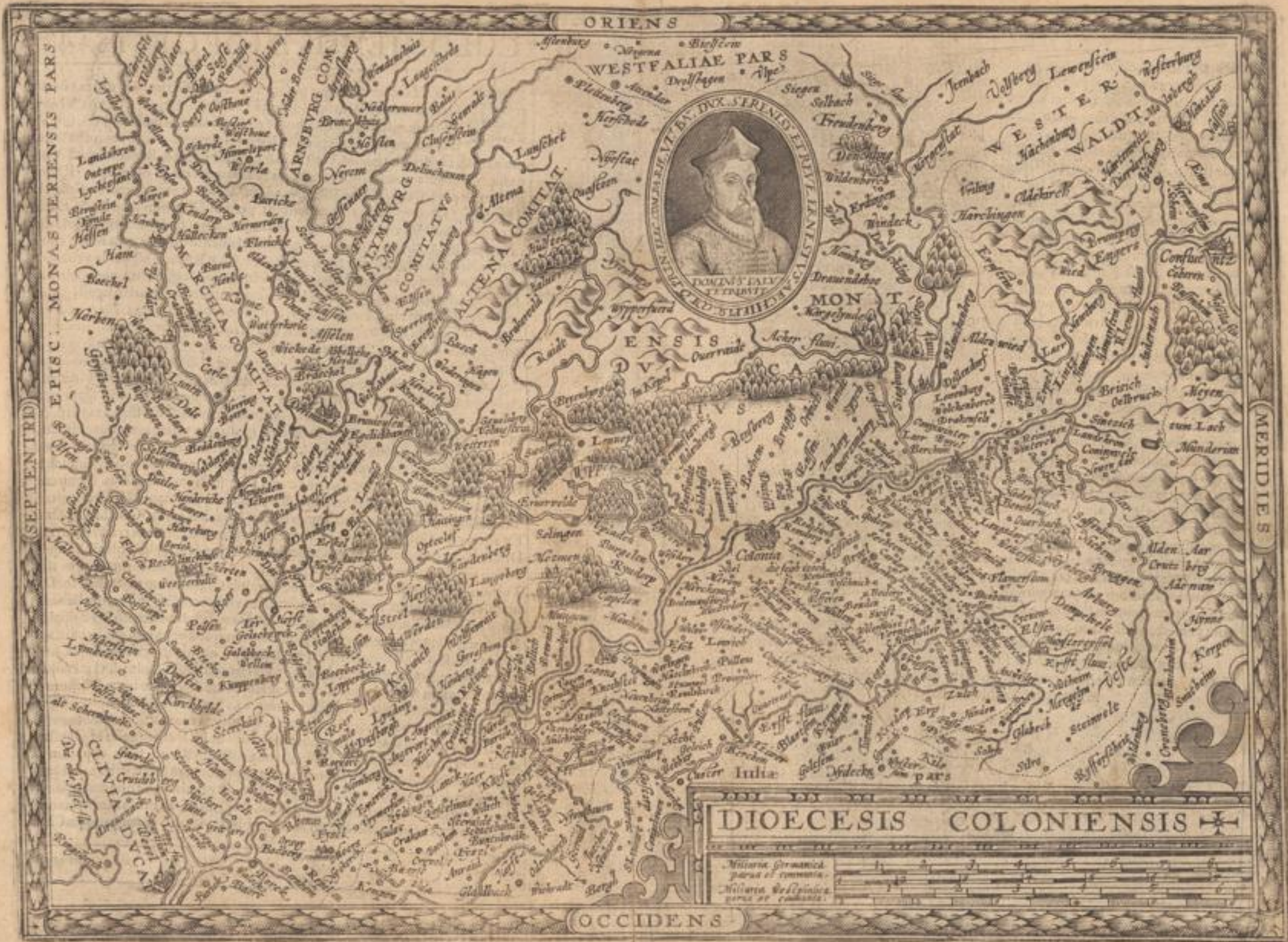

COLONIENSIS DIOECESIS. 40

 Stendūt authores quique populos inferioris Germaniæ, quam vocant Germaniam secundam, olim ante Christum natum vocatos Vbios, quorum metropolis, quæ hodie est Colonia Agrippina, dicta fuit Vbiorum caput. Habuerunt ibi Romani perpetuas stationes, gesseruntq; multa bella contra Germanos. Fecit & Iulius Cæsar pontem ligneum apud Vbios super Rhenum; quo facilius exercitum suum traiceret in oppositam Rheni partem, oppugnaretque Germanos. Deinde post aliquot annos extructa Colonia Agrippina, factum quidam commemorant pontem lapideum, sed à quo factus sit non constat. Hoc certum est, Brunonem Episcopum Coloniensem iussu Ottonis primi Imp. fratris sui, illum rursus ex fundamento diruisse, quia noctu committebantur in eo homicidia & rapinæ multæ. Cùm itaque Vbij huius vrbis prima iecissent fundamenta, dicta que fuisset Vbiopolis; longe postea appellata fuit Agrippina, à Marco Agrippa qui eam instaurauit, fuitque Cæsar Augusti gener. Post eum Romani multis annis eam urbem tenuerunt, vsque ad Marcomirum Francorum regem, qui eos circa annum Christi 400. expulit, denominauitq; Agrippinam Coloniæ, deinde Otto magnus Imp. eripuit eam Gallis, subiecitque Imperio. Anno Christi 1074. orta est Coloniæ magna discordia inter ciues & episcopum: quadam enim vice cùm vi auferre vellet episcopus mercatori nauem; ciuis commotus restitit, pro virili sua præfuit, totamque ciuitatem in suam pertraxit partem; episcopus verò post varias discrepationes & conflictus tandem ciues subito obruens, permittit militem suum grassari in vrbe, rapere bona ciuium, obtruncare quicquid obuium esset, & si qui residui manebant, cogebantur nouo sacramento se astringere episcopo, quando autem postea ab episcopi tyrannide recepta fuerit ciuitas, non vacabat nunc ex Coloniensium annalibus inquirere. Habet autem Archiepiscopatus Coloniensis sub se Episcopatus: Monasteriensem, Traiectensem, Leodiensem seu Tungrensem, Myndensem & Olnabrugensem. Ex altera ripa Coloniæ Agrip. Fl. Val. Constantinus erexit in terra Francorum Diuitense monumentum, id quod docuit tabula quædam lapidea quæ ibi aliquando fuit reperta, autore Ruperto Tuitiensi, hodie vulgus eruditorum locum istum Tuitium appellat. Marcellinus quoque meminit Diuitensium militum. Hoc Diuitense munimentum posterioribus seculis in usum cœnobij monachis Benedictinis cecidit, hodie autem dirutum iacet. Continet præterea Diœcesis hæc oppida & ciuitates aliquot egregias, utpote Andernacum, quod oppidum construxit, aut potius vetustum instaurauit Episcopus quidam Coloniensis, circa annum Christi 1120. Ammianus certè qui sub Iuliano Cæsare militauit, huius loci meminit, vocatque ipsum Antennacum, habet autem situm amœnum iuxta Rhenum & inter montes. Bonna sita est in planitie amœna, vbi montes Rhenenses qui a Bingio descendunt Rhenumque includunt, in planitiem euanescunt, Ptolomæus & multi alij veteres scriptores mentionem faciunt huius loci, atque ob id vetustate carere non potest. Sontina haud ignobile ad sinistrum Rheni latus oppidum ex publico telonio plurimas commoditates percipit, murum & lateritias habet eedes, incolas agrorum cultura sustentat; nam solum est omnis frumenti ferax: quin etiam arce munitur à sigifrido Episcopo Col. constructa. Brula in mediterraneis, non ita procul à Colonia & Bonna, haud ignobilis vicus, vsque ad annum Chri-

sti 1298. nullius celebritatis fuit, donec Sigifridus 33. Col. præful, partim loci si-
 tusque opportunitate adductus, partim temporis diurnitate, in Colonien. acer-
 bitate quadam concepta, arcem muris, aqua, pontibus, cæterisque implacabili
 Marti necessarijs adeo munitam ibi construxit, vt anno 1118. Colonienſiū, Boe-
 miæ Regis, multorumque Comitum in quartum mensem obſidionem ſuſtinere
 potuerit, ab eo tempore optata atque perpetua inter Colonienſes Antifſites, ipſa-
 que Remp. Agrippinenſem pace firmata, Archiepſcoporum ſedes & aula vt plu-
 rimum Brulam commendauit, anno 1491. pacificus Colonienſium Archipræful
 Hermannus Franciſcanorū collegium ac templum arci vicinum in Brulenſi hoc
 oppido conſtruxit, redditibusque annuis donauit. Noueſium quod Marlianus
 Nuſſiam, Ptolomæus *Νουαίσιον* appellat, ciuitas eſt Vbiorum Rhenana, qua mar-
 lianus in Iuliacenſi ducatu, Ptolomæi verò enarratos Coloniæ. diœceſis eſſe ſcri-
 bit. Tacitus Legnonum gentem, Vbijs proximam conſtituit, & in ea Noueſium
 propter eam tamen gentem propter menapiorum & Vbiorum potentiam nihil
 propriæ ditionis habuiſſe compertum eſt. hæc vrbs à primordio ſecundis Rheni
 fluctibus irrigata ſiniſtrum ſitu latus irrigauit, donec fortuna minus propitia, al-
 ueum Rheni curſus immutans, nunc ſaltem deducta incolarum induſtria ſoſſa
 alluitur. Templum hic eſt collegiatum Canonicorum & nobilium virginum ſo-
 cietate, multorumque peregrinorum frequentatione memorabili, Sancto Quiri-
 no nuncupatū, de cuius prima inſtitutione hæc traduntur. Euerhardus comes &
 Berta vxor eius, nobilis matrona de ſtirpe Caroli magni regis, & Luthardus com-
 es, atque Berengarius epifcopus Tullenſis, eorum filij, conſtituerunt duas
 congregationes, vnam in Vveſel Canonicorum, alteram in Nuſſia Canoni-
 corum & Canonicarum, tempore Ludouici Regis, qui fuit filius Ludouici Pij
 Regis Francorum. Denique vrbs hæc celebris & magni nominis fuit ex eo tem-
 pore quo grauiffimam Caroli Burgundi obſidionem per annum integrum for-
 tiſſimè ſuſtinuit, is. n. anno 1474 vniuerſam Vbiorum ditionem vel armis vel
 inſidijs ſub iugum mittere nitebatur. itaque numeroſa militum manu coacta, in
 Agrippinenſes ſedes prætextu reſtituendi Archiepifcop. Kopertum à ſuis exa-
 ctum, irrupit, agros populatur, multas ad ſuas partes ciuitates, ſed fruſtra, ſolli-
 citat. itaque Noueſium decem & tribus militum millibus, & ducentis exactiſſi-
 mis partim peditibus partim equitibus cingit, vt de gregarijs interim taceã, quos
 ad numerum duorum millium coegerat, 200. inſuper tormentorum tractando-
 rum præfectos, foſſores 2000. homines deterioris ſexus 1500. nihilominus poſt
 varias vltro citroque clades, Burgundicus princeps ſolutis caſtris diſcedere
 coactus eſt, non ſine magno ſui ſuorūq; detrimento & infamia. Hodie
 autem vrbs hæc præclaris quondam celebrata triumphis,
 in cinerem & fauillam redacta iacet.

